

A tanyákat őrző magyar kutya fajták

A **magyar kutya fajták** tanyáink fontos házőrzői voltak. A legismertebb a **puli**, amely fajta elsősorban a juhnyájak őrzésére, terelésére lett kitenyésztve, de a tanya állatainak védelmére is nagyszerűen megfelelt. A tanyák őrzésére kiválóan alkalmasak voltak a nagytestű, tekintélyt parancsoló fajták, mint a **kuvasz** és a **komondor**. A később kialakult fajták, mint a **pumi** és a **mudi**, ugyancsak tanyák őrizetére voltak befogva a paraszti gazdaságokban.

A **puli** neve sumér eredetű, és „támadva terelőt” jelent. Őseinkhez valamikor ázsiai vándorlásuk közben kerülhetett, s együtt érkeztek a Kárpát-medencébe. Rendkívül intelligens, energikus, élénk vérmérsékletű fajta. Különleges zsinóros szőrzetét az adja, hogy a kihullott szőrszálak összefilcesednek az élő szőrrel. Színváltozatai: fekete, maszkos fakó, szürke, gyöngyfehér és a feketének vöröses vagy szürkés árnyalatú változatai. Az udvart kiválóan őrizte, nagyon gazdacentrikus, családszerető jószág volt mindig is, ezért is lett igen népszerű a tanyavilágban.

A **pumi** a 17–18. században alakult ki hazánk területén, a puli és a terrier jellegű fajták keresztezésével. Így egy rövidebb szőrű terelőkutya jött létre, mely nagyon hamar népszerű lett a tanyavilágban és a pásztorok között. Alapvetően a terelés volt a feladata, de kiváló házőrző is volt egyben. Kimondottan egészséges fajta, temperamentumos, bohókás, rendkívül intelligens, és a végtelenségig ragaszkodó. Fekete István könyvének főszereplőjét, Bogáncsot is egy pumiról mintázta.

A **mudi** spicc jellegű kutyákból alakult ki két- háromszáz évvel ezelőtt. A tévhitekkel ellentétben nem sok köze van a pulihoz vagy a pumihoz, csupán csak annyi, hogy ugyanúgy kiváló tulajdonságú, magyar területen kialakult pásztorkutya. Sokkal kevésbé csahos, mint a puli vagy a pumi. Nagyon intelligens, tanulékony, gazdacentrikus fajta. Elsősorban pásztorkutya volt, de tanyák őrzésére is használták. A szennyeződést szinte taszító, igen könnyen tisztán tartható szőrzete külön előnyt jelentett.

A **komondor** az egyik legősibb kutyafajtánk. Neve valószínűleg a kuman (kun) szóból származik, és 1454-ben bukkant fel nyelvemlékeinkben. A Debreceni kódex 1519-ben már kutyanévként említi a kamondort vagy komondort. A szó a türk nyelvekben a kumanokhoz tartozást jelentette. Jellegzetes, hatalmas, csontfehér színű szőrköntöse lehet zsinóros, szalagos, nemezes, amely nemcsak a hidegtől óvja a testét, hanem a nyári melegtől is. A rábízott területet és a gazdáját az élete árán is megvédte.

A **kuvasz** szintén ősi fajtánk, amelynek elődei a népvándorlás idején érkeztek a Kárpát-medencébe. Kuvasz őseinek csontjait megtalálták a honfoglalás kori településeken. Elsődleges feladata mindig is a nyájak őrzése volt a ragadozók és a tolvajok ellen, de nagytestű vadak vadászata során hajtásra is használták eleink. Hunyadi Mátyás udvarában kedvelt fajta volt. A 15. századtól már kuvaszok kísérték a hatalmas szürkemarha csordákat egészen a német és az itáliai állatvásárookra. A második világháború során a tanyákat őrző kuvaszok nagy része elpusztult, így elkötelezett tenyésztők hozták vissza a kipusztulás széléről a fajtát. Nemes megjelenésű, intelligens, bátor és megvesztegethetetlen, kiváló őrző-védő fajta napjainkban is.